

Římanům 11, 33-36: Jak nesmírná je hloubka Božího bohatství, jeho moudrosti i vědění! Jak nevyzpytatelné jsou jeho soudy a nevystopovatelné jeho cesty! ,Kdo poznal mysl Hospodinovu a kdo se stal jeho rádcem?‘ ,Kdo mu něco dal, aby mu to on musel vrátit?‘ Vždyť z něho a skrze něho a pro něho je všechno! Jemu buď sláva na věky. Amen

Dnes slavíme trojiční neděli. Slavíme Boží trojjedinost, to že skrze Ducha svatého smíme přistupovat k Bohu otci, který se nám dává a za nás vydává ve svém synu Ježíši Kristu. Slavíme Boží i naší trojrozměrnost. Slavíme, že krom těla, máme i duši a ducha. Že naše bytí nemá jen šířku, nežijeme jen zde, ale má také výšku a hloubku. Ani Boží ani naše bytí není ploché. Jsme tu z Něho, skrze Něho a pro Něho. A proto smíme spolu s Pavlem zpívat hymnus z listu Římanům.

Smíme zpívat oslavnou píseň o Boží všeobjímající dobrotivé péči, o tom, že Bůh nikoho nevynechává. Provází náš svět svou péčí, nedal od něj ruce pryč.

Vše má v Bohu počátek i cíl. Bůh je zdrojem, který nemůžeme nikdy vyčerpat, žádnou svou sobeckostí, hloupostí, či nerozvážností.

Slavíme Boží moudrost, která není naší modrostí. Neumíme myslet jako Bůh.

Pokoušíme se napodobovat Krista v jeho jednání, ani to se nám často nedaří.

Boží moudrost není pro člověk uchopitelná, je pro nás těžké ji popsat lidskými slovy, zjišťujeme, že to vlastně nejde. Ale i když neumíme popsat Boží moudrost, můžeme jí vidět v jeho stvořitelském díle.

Naše víra se někdy přičí logickému myšlení, když v člověku na kříži umírá Bůh, mluvíme o tom, jako o bláznovství kříže, převyšuje to naše chápání, zůstává to pro nás tajemstvím.

Je to ukázkou Boží jinakosti, Bůh je jiný než my, kdo z nás by obětoval vlastní dítě kvůli něčemu, co stvořil?

Kdo poznal mysl Hospodinovu. Biblické poznávání není intelektuální záležitostí. Když v Bibli muž pozná ženu, tak většinou v dalším řádku čteme, že se té ženě narodil syn. Poznání je důvěrné odevzdání se, hluboký a intenzivní vztah.

Pavlův hymnus se točí kolem čísla tři. Trojka je v Bibli jedním z čísel plnosti, vedle sedmičky, desítky a dvanáctky. Židé mají tři praotce. Bůh má tři osoby. Nový zákon má 27 knih, což je 3x3x3. Následuje trojí otázka: **Kdo pochopí myšlení Páně? Kdo mu byl rádcem? Dal mu někdo dříve něco, aby se mu to muselo odplácet?**

Jsme uváděni do dialogu a nemáme lepší odpověď než: „Nikdo“. Nikdo nepochopí myšlení

Páně. Nikdo mu nebyl rádce. Nikdo mu nic nedal.

Boží moudrost je nepochopitelná, nikdo do ní nemůže vniknout a porozumět jí. Boží rozhodování a jednání je zcela nezávislé na lidských soudech a rozhodnutích. Nikdo si nemůže ani nesmí osobovat právo radit Bohu, svými názory jej ovlivňovat. Boží bohatství a štědrost jsou všeobjímající. Nikdo o sobě nemůže říci, že snad Bohu něco dává. Vždyť i každá oběť, každá bohoslužba předpokládá předcházející obdarování Bohem. Vše, co dáváme druhým a Bohu, je nám nejprve dáno, nepatří to nám, jsme pouze správci. Každý dar Bohu je tedy jen jakýmsi návratem dotyčné záležitosti do rukou pravého majitele.

Pavlovo dotazování je vlastně takovým popisem cesty. Hledáním odpovědí na otázky: **Odkud? Jak? Kam?** Odkud pochází vše, co existuje s veškerou svou důmyslností a hlubokým tajemstvím? Odkud pochází

samotný člověk se svou schopností samostatně uvažovat o sobě a svobodně se rozhodovat? Jak má člověk chápat celý svůj pozemský život a jak jej utvářet, aby naplnil to, co je jeho smyslem? Jaký má vůbec lidský život smysl, pokud vše směřuje vstříc smrti, zániku? Co je naším cílem? Můžeme po smrti čekat i něco dalšího? Kam vlastně jdeme a co to o nás vypovídá?

Mnoho otázek, které nemohou být nikdy úplně zodpovězeny. K jejich rozluštění schází totiž dostatek zkušeností, vědomostí a důkazů. Jsou to otázky víry, otázky, které řeší každý z nás. Odpověď na ně nelze předat ostatním lidem, protože nepatří mezi důkazy a vědomosti, je to přesvědčení. Smíme být přesvědčeni stejně jako Pavel, že veškerá vláda ve světě je plně v Božích rukou. Vše vychází od něho, všemohoucího Stvořitele, vše je jím mocně a dobrotivě řízeno jako moudrým Otcem a Králem, vše nalézá jen v něm svůj smysl a cíl, ke kterému všichni směřujeme. V Bohu mohou všichni nalézt dokonalý odpočinek a věčné štěstí. Amen